

Sevan Nişanyan'a Cevap 3

Sevan Nişanyan beyefendi, *Anadolu topraklarını ve Türkçeyi çok sevdiğini; fakat İslamiyet, buraları kirletmiştir; onun için ben bütün gücümle bunu kaldırmaya çalışacağım*, diye televizyonlarda beyanatlar veriyor. Bunun için de sürekli olarak, İslam dininin temel direği olan Kur'anı saldırıyor. Kendisi bir miktar dil ve tarih biliyor; fakat her şeyi bildiğini göstermeye çalışıyor; diyor ki:

“Kur'an, İsa'ya bir kitap ve İncil verildiğini söylüyor. (19/30 ve 57/27) Hâlbuki tarih, İncillerin İsa'dan çok sonra yazıldığını kaydediyor. İsa'ya herhangi bir kitap verildiğini göstermiyor. Demek Muhammed bu meselenin cahilidir...”

Yüzeysel, kuru bir tahmin olan bu iddianın cevabı şöyledir:

Sevan Bey, bu iddiasıyla, İsa'nın mahiyetini, kitap kavramının manasını, İncilin mahiyetini, tarih gibi görülen peygamber kıssalarının asıl manalarını bilmediğini göstermiş oluyor. Maalesef Müslümanların çoğu da Sevan Nişanyan gibi, bu kavramların doğru manasını bilmediği için zahiren Sevan Nişanyan haklı imiş gibi görünüyor.. Fakat *İncil, İsa ve Kitap* kavramlarını Kur'an ayetlerinden doğru olarak öğrendiğimizde bu meselenin gerçek manası ortaya çıkıyor. Ve bu konuda öncelikli anahtar kavramlar olan İsa, İncil, kitap, hikmet ve Tevrat kelimelerinin doğru manalarını bilmemiz gerekir; şöyle ki:

A) İSA... Tevrat, İncil ve Kur'an, peygamberlerin hakikatini anlatır iken; onların hayatını anlatmıyor; onların temsil ettiği misyonu ve o misyonun icraatlarını ve sonuçlarını anlatıyor. İnsanlar, bu noktayı bilmedikleri için yani bu metinleri tarihî malzeme olarak okudukları için onlarca yanlış iddia ve hurafe ortaya çıkıyor. Halbuki peygamber demek misyon ve mesaj demektir. Onlarla ilgili metinler ise, o mesaj ve misyonun anlatımıdır. Mesela, *Âdem dil ve medeniyeti, İdris bilimi, Nuh dini, İbrahim kalite ve uygulamayı, Musa şeriati, Harun velayeti, İsa vahyi temsil ediyor.*¹ Dolayısıyla İsa ile ilgili ayetleri bu şekilde okumamız gerekiyor ki; asıl mana budur.. Demek eğer bu ayetleri tarih olarak okursanız mutlaka onlarca yanlış ortaya çıkar. İşte eğer İncillerin anlattığı İsa, *vahyin evrensel manası* demektir, denilirse İncil doğru olur. Yoksa İncillerin anlattığı hiçbir mesele tarihi olarak ispat edilmiş değildir. Buna benzer Kur'an'da ve Tevrat'ta da Tarih, Antropoloji ve Biyolojiye uymayan yüzlerce mesele var, denilir. Sevan Nişanyan gibi dini tamamen reddedenler haklı gibi gözükür. Dil ve Hermenötiği bilmeyen dindar halk kesimi ise mağdur ve çaresiz kalır.

Hâlbuki Kur'an bir tek cümlede İsanın altı temel özelliğini mucizevî olarak anlatıyor; İsanın normal bir beşer değil de canlı bir vahiy olduğunu söylüyor; şöyle ki;

¹ Bu meselenin geniş izahı, *Peygamber Kıssaları Hakkında Bilmediklerimiz ve Sadece İnsan* adlı kitaplarımda vardır. İsteyen D & R 'dan e- kitap olarak da indirebilir.

“Mesih, Meryemoğlu İsadın başkası² değildir. O Allah’ın (insanlara) gönderdiği elçisidir. Allah’ın özel kelim ve logosudur. Onu Meryeme (insanlığa) sunmuştur. O Allah’tan bir ruhtur.” (4/171)

Bu ayetten çıkan sonuçlar şöyledir:

1) Gerçek kurtarıcı, gerçek Mesih Allah’ın insanlara gönderdiği din ve vahiydir. Beşeri felsefe ve ideolojiler kurtarıcı ve Mesih (yönetici) olamazlar.

2) İsa (vahiy) bir döl ve tohum olarak Meryemin (insanlığın) kalbine ekilir; çevrenin dili ve imkânları çerçevesinde doğar; hayatı şenlendirir.

3) Yani Müslümanlar için nasıl Kur’an Allah’ın elçisidir; Hıristiyan dünyası için de İsa bir Kur’andır. Sadece, Kur’an sosyal hayat ve Muhammed’in kalbinde doğmuştur; İsa ise, Meryemin rahminde büyümüştür.

4) Her ikisi de Allah’ın, varlığa ve hayata üflediği kelimesidir; (logos ve mantığıdır.)

5) Bunlar Allah’tan (sonsuz olan soyut ve gerçek Varlıktan) bir ruhturlar, girdikleri alana canlılık ve güzellik getirirler.

6) Fakat Hıristiyanların bu sınırlı mantığa Allah demeleri, sonsuz olan Allah’a karşı yanlış bir sözdür; aşırılıktır. (Nisa suresi, 4/171)

7) Varlığı üç kategori olarak görmeleri de yanlıştır. Doğrusu bütün varlık birdir. Sadece sınırlı benlikleri, sonsuz olan (Allah) gibi görmemek gerekir, yani karakolu devlet yerine koymamak gerekir.

B) Kitap ve Hikmet... Kitap, bütün dinlerde *hukuk ve düzen* demektir. Basılmış ve ciltlenmiş kâğıtlar manasında asla değildir. İlk çağlardan beri hukuk ve düzen yasaları yazıldığından *yazılı şeye* de ikinci mana olarak kitap denilmiştir:

Hikmet ise bu hukuk ve düzen yasalarını katı ve ruhsuz bir şekilde değil de, anlayışa göre, ruh ve manasına uygun olarak uygulamak demektir. Bakın Kur’an bu evrensel manayı mucizevî olarak nasıl ifade ediyor:

“İsa (vahiy ve din) çocukken bile (baştan itibaren) Allah’ın abdidir (ona bağlıdır.) Allah ona iki temel özellik vermiştir: Biri kitap: Hukuk ve düzen.. Diğeri nübüvvet yani metafizik bilgi..” (Din bu aşkın boyutuyla pratikleri ve hukuku, hikmet ve anlayış dairesinde uygular. Ferisiler gibi katı bir şeriat olarak uygulamaz.) (Meryem suresi 19/30)

“Ey Meryem, Allah, İsa’ya kitabı ve hikmeti yani Tevratı ve İncili öğretecektir.” (Al-i İmran suresi 3/48)

² Gramer olarak hasr yani “sadece” manasını veren “innema” edatı sadece özneye değil de bütün cümleye bakar.

İşte bu üç ayetten dahi anlaşılıyor ki; Kur'an Muhammed'in sözü değildir; sonsuz bilgi ve yasalar içerir, Allah'ın vahyidir, varlığın bütün katmanlarını görür ve bilir; ona göre insanlara ders verir. Fakat insanlar bu evrensel metinleri tarihi ve bireysel manalar olarak algılasa, o zaman onların anlayışı, filmleri gerçek sanan çocukların anlayışı gibi olur.

C) Tevrat... Tevrat yasa ve hukuk manasına geldiği gibi; çok katmanlı manaları olan metin manasına da gelir. Birinci manaya göre Tesniye kitabı, Tevratın bir nevi özetidir. İkinci manaya göre Kabala ve İncil, Tevratın bir açılımıdır. Demek Kur'anın **İsaya kitap ve hikmeti yani Tevratı ve İncili verdik**, ayetindeki kitap, Tevrat, bilgi ve hukuk manasındadır; İsaya İncilin verilmesi ise, anlayış demektir. Dolayısıyla Hadid suresinin 27. ayetini de bu ayete göre açıklamamız gerekir. Ve manası, **İsaya İncili yani anlayışı verdik..** şeklinde olur. Demek Sevanın iddiaları ve tahminleri havada kaldığı gibi; Müslümanların, *Efendim sağlam bir İncil vardı da tahrif edildi veya yok edildi*, gibi iddiaları da yanlıştır. Evet, çoğu zaman dinsizler kadar dindarların yanlış anlamaları da dine zarar verir.

“Musaya kitabı (yasa ve hukuku) verdik. Onun kardeşi olan Harunu (maneviyat ve ruhaniyatı da) ona destek yaptık.” (Furkan suresi, 25/35)

Evet Lokman tıp misyonu, Hızır ekoloji misyonu demek olduğu gibi; Musa yasa, Harun velayet demektir. İşte bu hikmetendir ki; Tevrat mucizeleri Musaya değil de Haruna nisbet ediyor. Ve bir yerde Harunu putperest olarak gösteriyor. Çünkü Yahudi mistisizmi ve ruhaniliği zaman zaman bazı yanlışlara düşüyor. İslamda ise nübüvvet ve velayet (hukuk ve maneviyat) iç içe olduğundan putperestlik Haruna (velayete) değil de Samiriye (bilim ehline) isnat edilmiştir. (Taha suresi, 20/85)

Tevrat hukuk; İncil ahlak ve anlayış demek olduğundan Kur'an Maide 45-47'de, **Tevrat ile amel etmeyen zalim olur.. İncil ile amel etmeyen fasık olur..** der. Evet, hukuku uygulamayan zalim olur. Anlayış ve ahlakı olmayan da fasık olur. Bu iki ayetten önce gelen, *Allah'ın hükmü ile hükmetmeyen kâfirdir*, mealindeki ayet ise *Allah'ın hükmüne inanmayan kâfir olur*; manasındadır.³

İşte Kur'anın böyle evrensel, derin ve doğal manaları nerede?! Sevan Nişanyan'ın kağıt ve ciltten yapılmış kitap anlayışı nerede?!

Evet, insanlar bu asırda önce yapay şeyleri doğal şeylere tercih ettiler. Fakat sonra doğal şeylerin mucizeliği anlaşıldığı gibi; inşaallah fitrat ile aynı özelliği taşıyan dinî metinlerin mucizeliği geç de olsa anlaşılacaktır. Maalesef Sevan Nişanyan bu derinliği ve doğallığı anlamadığı için, *Kur'anda anlatım bozukluğu var*, diye bilgilerinin yapaylığını göstermiş oluyor. Evet, bir milyon sayfalık şifreli bilgi içeren DNA'yı bilmeyen biri onu sıradan bir molekül olarak görebilir.

İsa, kitap, hikmet, İncil ve Tevrat ile ilgili bütün ayetler, tamamen tefsir edilse bir cilt kitap ortaya çıkar; onun için sözü burada özetleyip sadece İncil kavramı ile ilgili bir hulasa

³ B. Said Nursi, Münazarat...

yazacağız; siz değerli okuyucularımıza da, ***Din gibi derin ve geniş meseleleri öğrenmenin yeri facebook ve gürültülü ekranlar değildir***, diye hatırlatmak isteriz..

D) İncil... İsa kendisi canlı vahiy ve Allah'ın kelamı ve ondan bir ruh olduğundan onun din ve hayat anlayışı ondan sonra kaleme alınmıştır. Buna göre Kur'an, İsa'yı vahiy ve Havarileri resul (elçi) olarak gördüğünden (36/13 ve 5/111) Havarilerin yazdıklarını vahiy olarak kabul eder.

Ve Asr-ı Saadetdeki ve Orta Çağdaki Hıristiyanlar, Kur'anı okuduğu halde Sevan Beyin itirazı gibi bir itirazda bulunmadılar. Evet, kendisi tarihi bir bütün olarak göremediği gibi, etimoloji uzmanı olduğu halde İncil kelimesinin kökenini de yanlış vermiştir:

“Dört anlatının her birine, Yunanca “iyi havadis, müjde” anlamına gelen euangêlion adı verilmiştir. Latince evangelium, Süryanicesi î ile ewangîliyûn'dur. İngilizce gospel de aynı şekilde “iyi havadis” anlamına gelir. Arapça ve Habeşçede ortak olan incil biçiminin, Muhammed'den bir hayli zaman önce Süryaniceden adapte edildiğini varsayabiliriz. Süryanice /g/ sesinin Arapça ve Habeşçe /c/ye dönüşmesi standarttır. +ion ekinin düşmesinde de sürpriz yoktur. Dolayısıyla /ewancîl/ ara-biçimini varsayabiliriz. Ancak ilk hecenin nasıl değiştiğine dair tatminkâr bir açıklama bulamadım.”

Hâlbuki İncil Latince veya Yunanca bir kelime değildir. Sami dil grubu olan Arapça, İbranice, Süryanice ve Aramice'de var olan bir kelimedir. Yani İbraniceden Yunancaya oradan da Latinceye geçmiştir. Samice olan bu kelimenin kalıbı ve manası şudur:

“İncil kelimesi için, *müjde, sevindirici haber, teselli edici mesaj* denilmiştir. Biz bu manaları reddetmemekle beraber, bu temel kelime, daha ilmî ve kelime köküne daha yakın bir manaya geliyor, diyebiliriz. O da şudur: *İncil*, Arapçada *NCL* kök kelimesinden geliyor. *Necil*, yeni nesil, yeni dönem demektir. İncil kelimesi ise bu *neçil* kelimesinin katmerli şeklidir. Yani çok yeni bir nesil, yeni yapı ve yeni dönem demektir ki: *Yeni Ahit* olarak da ifade edilir.. Ahit kelimesi ise, antlaşma manasında açıklanmışsa da, birinci ve gerçek manası dönem demektir... Evet, her yeni vahiy, Allah ile yeni bir sözleşme ve antlaşma olduğu gibi, her yeniçağ da, aldığı yeni kültür ile yeni bir sosyal ve ilahî sözleşmeye girmiş demektir.

İncil'in bir ismi de **Hikmet'tir**. Hikmet, yeni bir bilgi, bilimsel kültür, derin düşünce ve öze, asla döndürülmüş hukuk demektir... Evet formel hukuk demek olan ve *kitap* (yazılmış hukuk) olarak ifade edilen ve daha çok ilkel (eski) dönemlerde geçerli olan Tevratı mukabil olarak yenilik, bilgi, öz, samimiyet, yaşanan hukuk demek olan İncil gelmiştir... İşte hem İncillerde hem İslâmî kaynaklarda, *İsa gelecek, yeryüzüne adalet ve barış getirecek* olan müjdenin bir anlamı da bu yeni yapılanma döneminin müjdesi ve haberidir...

Bütün dünya edebiyatı, Kur'anın belagatine hayran kaldığı ve Sevan Bey, Arapça bilmediği halde hangi akılla, ***Kur'anda anlatım bozukluğu var***, diyebiliyor. Yoksa İsayı, İncili, Tevratı reddeden ve hikmetli anlayıştan mahrum olan, Arapça bilmeyen bazılarının kuru, ruhsuz meallerine dayanarak mı bu kanaate varıyor!?

Tahmin ederim; eğer kendisi bu kutsal metinleri tarihî malzeme olarak değil de evrensel yasalar ve kavramlar olarak okuyabilse, bu yüzeysel iddialarından vazgeçer. Çünkü gerçeği söyleme aşkı ile bunları yazıyorum; diyor. Madem kendisini bilgi aşığı olarak gösteriyor; o zaman kendisi cahillerin anlayışını bahane edip, karanlıkta kalmamalıdır, deriz.

30. 12. 2012
Bahaeddin Sağlam

Önemli Bir Hatırlatma

Müslümanlardaki hadis kitapları gibi; Havarilerin her biri de kendine göre bir İncil kaleme almıştır. Dolayısıyla Kıbrıs'ta yaşayan Havari Barnabas da bir İncil yazmıştır. Fakat bu İncil bugün elimizde mevcut değildir. Çünkü kendisi daha çok hukuk ve şeriati esas alıyor; ona muhalif olan Pavlus ise daha çok hikmet ve anlayışı esas alıyordu. Bugünkü İncillerden bu ihtilaf açıkça anlaşılıyor. Ve Hıristiyan âleminde Pavlusçu ekip egemen olduğundan Barnabas İncili bugüne gelememiştir. Fakat bu iki tarihî bilginin doğruluğu ile beraber, Müslümanların 16. Yüzyılda bir papazın yazdığı metni Barnabas İncili olarak kabul etmeleri yanlıştır. Büyük bir ihtimal ile Avrupanın toplum mühendisleri, bu metni Müslümanların kafası karışsın diye, ortaya çıkardılar. Hâlbuki az bir miktar dikkat edilse bu kitabın dinin özüne ve imtihan mantığına aykırı olduğu anlaşılır.